

Sygn. akt III KO 99/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2015 r.
zażalenia **A. B.**

na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Karnego Sądu Najwyższego z
dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt III KO 99/14
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 października 2014 r.,
sygn. akt II AKz (...)

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 r. (k.1) – na podstawie art. 17 § 1
pkt 2 k.p.k. – umorzono śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez
sędziego Sądu Rejonowego wobec A. B.. Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z
dnia 4 marca 2014 r., sygn. II Kp (...) nie uwzględnił zażalenia A. B. na to
postanowienie i utrzymał je w mocy (k. 20).

A.B. wniósł wówczas o wznowienie postępowania w sprawie (k. 25)
twierdząc, iż zaistniały ku temu podstawy. Przewodniczący V Wydziału
Karnego Sądu Okręgowego w G. zarządzeniem dnia 15 września 2014 r.,
sygn. akt V Ko (...) (k. 29) odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie
postępowania w sprawie jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Powyższe postanowienie zostało utrzymane w mocy przez Sąd Apelacyjny w (...) na mocy postanowienia z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt II AKz (...).

A. B. w dniu 11 października 2014 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania, albowiem jego zdaniem *zaistniały ku temu podstawy* (k. 45). Wniosek – zgodnie z właściwością – został przekazany do Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem dnia 7 listopada 2014 r., w sprawie III KO 99/14 Przewodniczący III Wydziału Karnego, na zasadzie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 października 2014 r., jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Na to zarządzenie zażalenie złożył A. B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie A. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Już na wstępie wskazać należy, iż skarżący w zażaleniu nie podał jakichkolwiek racjonalnych argumentów, które byłyby w stanie skutecznie podważyć zaskarżoną decyzję Przewodniczącego III Wydziału Karnego. Z treścią zażalenia nie sposób w ogóle podjąć jakiegokolwiek polemiki jako, że jest ono ze wszech miar lakoniczne i poza nieuprawnionym, nieuzasadnionym kwestionowaniem przywołanego przez Sąd Najwyższy orzecznictwa, nie zawiera najmniejszej próby uwidocznienia błędów tego Sądu.

Tymczasem – wbrew wszelkim zarzutom skarżącego - zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Karnego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania jest prawidłowe i nie zawiera jakichkolwiek błędów faktycznych czy prawnych. Po raz kolejny określać należy, że nie było w okolicznościach przedmiotowej sprawy możliwości wznowienia postępowania, o czym A. B. był informowany kolejno wydawanymi przez Sądy orzeczeniami, jak i nie ma prawnej możliwości wznowienia postępowania w przedmiocie samego postępowania o wznowienie. Powtórzyć za Sądem Najwyższym należy, że postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] dnia 7 października 2014 r., jako prawomocnie kończące postępowanie o wznowienie postępowania może zostać

jedynie wzruszone wskutek uznania za zasadną kasacji wniesionej przez jeden z podmiotów upoważnionych przez art. 521 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.